

Riviergezicht op de Merwede vanaf de Merwelsingel ..

Een uitgelezen plekje in Sliedrecht, de Adriaan Volkersingel, in vroegere tijden de Merwelsingel. Niet alleen de naam is gewijzigd, maar ook de bomen en de bankjes en vooral het zicht op de rivier. Op oude ansichtkaarten is dit allemaal duidelijk te zien. De bomen zijn forser, de stenen bankjes in een modernere uitvoering. Mooier allemaal? Het antwoord zal wel afhangen van de leeftijd van de lezer!

Haarestoverpaininge

D'n haarest is begonne. Een jaergetijde waerin de daege korterder worde en de aevende vroeger invaalle. 't Weer is dikkels mistrôostig, guur en nat. Bij zuk weer hê je veul tijd om is nae te denke. Je gedachtes worde dan in staareke maote bepaold deur gebeurtenisse in d'n afgelôope tijd. Dà kanne onderwaarepe zijn uit de poletiek, 't wêrldgebeure, oorlogge, mor ok lêêd of geluk uit ie sosjaole netwaarek. Ok onderwaarepe die je bijvôobeld in de krante leest, laete je gedachtes somtije afdwaole naer lang geleeje. Zô hà 'k nog een paor weke achterstand met 't leze van de Maarewestreek toe m'n aandacht wier getrokke deur een stuksie van d'n Historische Verêêniging waerbij een fotoochie sting van de Maarewede in d'n omgeving van Bellevue. Op die foto zag ie dat 't drijvende zwembad, dat aal z'n daege in de haove hà gelege, wier weggesleept. Onwillekeurig denk ik dan trug aan m'n kaanderjaere waarin ik dikkels in dà zwembad hê gezwomme. Wat een plezier hê 'k daer gehad! Ok mos ik denke aan

Hommersonne, d'n badmêêster. Ik vong die man nogal streng in die tijd. Of dà terecht is, is nog mor de vraeg, want as kaaind ving ie dat al gaauw.

Vedder zag ik op dà kieksie een paor banksies staon afgebeeld. 't Viel mijn ommiddellijk op dat in mijn tijd dat aandere banksies wazze. 't Wazze naomelijk gemetselde bankies. Waerom weet ik dà zo goed? Nou, dà komt omdà 'k toe 'k een vriendinnechie kreeg, en laeter ok verkering, ik daer dikkels hè zitte scharrele. Daer denk ik somwaaile nog mè veul plezier aan trug. Veraal omdà 'k mè dat maaisie nou al bekant 48 jaer getrouwd ben, en somtije komt dà banksie nog wel is ter spraoke. Ik ben naomelijk tijdes 't scharrele een keer m'n loozie verlore. Toe 'k d'n aanderen dag gong kijke, lag 't 'r nog. Wat was 'k blij, want 't was 't êêste kloksie dā 'k van m'n ouwers hà gekrege voor m'n verjaerdag. 't Was een duur kedo en 'k zou 't hêel aareg gevonge hebbe as ik 't was kwijtgeraakt.

Vedder hebbe d'r de afgelôôpe weke nogal wà draomaotische gebeurtenisse in de persoonlijke sfeer plaetsgevonge, ernstige ziektes en 't overlige van vriende die me aareg hebbe aangegrepe. Zukke gebeurtenisse zette een mens aan tot naedenke. Je reallizeer je aage dan hoe kwetsbaor je ben as mens. Onder zulleke omstandigheeje is 't moeilijk om de moed 'r in te houwe. Je mos dan aailijk mor een knop om kanne zette en je richte op de positieve herinneringe aan die vriende. Mor ja, zô'n knop bestao nou êêmel nie en dus motte we 't mor op een aandere menier verwaareke!

Piet van Grietjies